

Lliçó 11: Pel 14 de març de 2020

DE LA BATALLA A LA VICTÒRIA

Dissabte 7 de març

PER A L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Efesis 6:12; Daniel 10; Esdres 4: 1-5; Josuè 5: 13-15; Apocalipsi 1: 12-18; Colossencs 2:15; Romans 8: 37-39.

PER MEMORITZAR:

"I em va dir: Molt estimat, no temes; la pau sigui amb tu; esforça't i aliéntate "(Dan. 10:19).

Daniel 10 introduce la visió final de Daniel, que continúa en los capítulos 11 y 12. Se nos informa desde el comienzo que esta visión atañe a un "conflicto grande" (Dan. 10:1). Si bien Daniel 11 revela algunos detalles de este conflicto, Daniel 10 muestra sus dimensiones espirituales y revela que detrás del telón de las batallas terrenales se produce un conflicto espiritual de proporciones cósmicas. Al estudiar este capítulo, veremos que al orar participamos en este conflicto cósmico de una manera que tiene profundas repercusiones. Pero no estamos solos en nuestras luchas; Jesús participa en la batalla contra Satanás en nuestro favor. Aprenderemos que la lucha final en la que estamos involucrados no es contra los poderes humanos terrenales, sino contra los poderes de las tinieblas.

Com ho va expressar l'apòstol Pau segles després de Daniel: "Perquè no tenim lluita contra sang i carn, sinó contra principats, contra potestats, contra els governadors de les tenebres d'aquest segle, contra hosts espirituals de maldat en les regions celestes" (Efe . 6:12). En última instància, el nostre èxit en el Conflicte recau en Jesucrist.

DEJUNI I ORACIÓ, UN COP MÉS

Llegeix Daniel 10: 1 a l'3. Què trobem que Daniel feia de nou?

Daniel no explica les raons de la seva prolongat període d'aflicció. Però una intercessió tan fervent molt probablement hagi estat motivada per la situació dels jueus, que acaben de tornar de Babilònia a Palestina.

Llegeix Esdras 4: 1 a l'5. Quins reptes van enfrontar els jueus a l'tornar?

Sabem per Esdras 4: 1 a el 5 que en aquest llavors els jueus van enfrontar una forta oposició a l'intentar reconstruir el Temple. Els samaritans van enviar informes falsos a la cort persa, incitant a rei a aturar l'obra de reconstrucció. Davant d'aquestes crisis, durant tres setmanes Daniel prega a Déu que influeixi en Ciro per permetre que l'obra continuï.

A hores d'ara, probablement Daniel tenia uns noranta anys. Ell no pensava en si mateix, sinó en el seu poble i els desafiaments que aquest enfrontava. I va persistir en l'oració durant tres setmanes completes abans de rebre una resposta de Déu. Durant aquest temps, el profeta va seguir una dieta molt modesta, abstenint-se de menjar i fins i tot ungüents. No li preocupava en absolut la seva comoditat ni la seva aparença, però estava profundament preocupat pel benestar dels seus compatriotes jueus a Jerusalem, a 1.600 quilòmetres de distància.

A l'observar la vida d'oració de Daniel, aprenem algunes lliçons valuoses. En primer lloc, hem de perseverar en la pregària, fins i tot quan les nostres peticions no siguin respostes immediatament. En segon lloc, hem de dedicar temps a pregar pels altres. Hi ha alguna cosa especial en les oracions d'intercessió. Recorda que "va treure el Senyor l'aflicció de Job, quan ell va haver pregat pels seus amics; i va augmentar a l'doble totes les coses que havien estat de Job "(Job 42:10). En tercer lloc, la pregària impulsa a Déu a fer alguna cosa concreta i real. Així que, preguem sempre, per tota mena de motius. Davant les proves insuportables, els grans problemes i els desafiaments aclaparadors, portem les nostres càrregues a Déu en oració (Efe. 6:18).

Llegeix Daniel 10:12. Què ens diu això sobre l'oració com una experiència objectiva que impulsa Déu a fer alguna cosa, i no només una experiència subjectiva que ens fa sentir bé amb Déu?

UNA VISIÓ DEL PRÍncep

Llegeix Daniel 10: 4 a l'9. Què passa amb Daniel?

Quan Daniel descriu la seva experiència, ens costa imaginar l'esplendor aclaparador del que veu. Aquesta aparença humana (Dan. 10: 5, 6) remet a el "fill d'home" representat en la visió de l'Judici celestial (Dan. 7:13). La seva roba de lli ens recorda les vestimentes sacerdotals (Lev. 16: 4), un aspecte que assimila a aquest personatge amb el "príncep dels exèrcits" descrit en relació amb el Santuari celestial (Dan. 8). L'or també està lligat amb la vestimenta sacerdotal com un senyal de dignitat real. Finalment, la comparació d'aquest personatge amb un llampec, el foc, el bronze i una veu estrepitosa ho mostra com un Ésser sobrenatural. Es tracta d'algú investit d'atributs sacerdotals, reals i militars. Aquesta figura també mostra similituds interessants amb l'Ésser celestial que se li apareix a Josuè poc abans de la batalla contra Jericó (Jos. 05:13, 14). **En la visió, Josuè veu a el "Príncep de l'exèrcit del Senyor". Curiosament, *sar* és la paraula hebrea que aquí es tradueix com "príncep" (altres versions la tradueixen com "comandant" [NTV, NVI]), a l'igual que a Daniel 10:21 amb referència a "Miguel, el vostre príncep". Però hi ha un paral·lelisme major entre Daniel i Joan.**

Quines similituds trobem entre la visió de Déu que va tenir Daniel en Daniel 10 i les de Josuè 05:13 a el 15 i Apocalipsi 01:12 a l'18?

Segons Daniel, els que estaven amb ell es van espantar, i el mateix Daniel cau feble i fràgil a terra. La manifestació de la presència de Déu simplement el aclapara. No obstant això, més enllà dels seus temors immediats, la visió de Daniel mostra que Déu té el control de la història. De fet, a mesura que es desenvolupa la visió, veurem que Déu proveeix a Daniel un resum de la història humana des dels temps de l'profeta fins a l'establiment del Regne de Déu (Dan. 11, 12).

■ **Si, com hem vist vegada després de vegada en Daniel, el Senyor pot mantenir la història humana sota control, què pot fer per la nostra vida individual?**

TOCAT PER UN ÀNGEL

Llegeix Daniel 10:10 a el 19. Què passa cada vegada que un àngel toca a Daniel?

Aclaparat per la resplendor de la llum divina, el profeta cau. Llavors, un àngel apareix per tocar-lo i consolar-lo. Mentre llegeixes el relat, fixa't que l'àngel toca tres vegades a Daniel.

El primer toc li permet el profeta posar-se dret i escoltar les paraules de consol provinents de el Cel: "Daniel, no tinguis por; perquè des del primer dia que dispusiste teu cor a entendre ia humiliar a la presència del teu Déu, van ser escoltades les teves paraules; ia causa de les teves paraules jo he vingut "(Dan. 10:12). L'oració de Daniel va commoure cel. Per a nosaltres, això és una garantia que Déu escolta les nostres pregàries, la qual cosa és un gran consol en els moments difícils.

El segon toc permet a Daniel parlar. El profeta vessa les seves paraules davant el Senyor, expressant els seus sentiments de por i emoció: "Senyor meu, amb la visió m'han sobrevingut dolors, i no em queda força. Com, doncs, podrà el servent del meu senyor parlar amb el meu senyor? Perquè a l'instant em va faltar la força, i no em va quedar alè "(Dan. 10:16, 17). Així que, Déu no només ens parla a nosaltres; ell vol que obrim la boca perquè puguem expressar els nostres sentiments, necessitats i aspiracions.

El tercer toc li dóna forces. Quan Daniel reconeix la seva insuficiència, l'àngel el toca i el consola amb la pau de Déu: "Molt estimat, no temes; la pau sigui amb tu; esforça't i alièntate. I mentre ell em parlava, vaig recuperar les forces, i vaig dir: Parli meu senyor, perquè m'has enfortit "(Dan. 10:19). Recorda que l'àngel va ser enviat a Daniel en resposta a les seves oracions, per donar-li discerniment i comprensió. En altres paraules, la visió que apareix a continuació en el capítol 11 té la intenció d'animar Daniel en resposta a la seva aflicció i meditació sobre la situació actual de Jerusalem. Amb Déu del nostre costat, llavors, podem tenir pau fins i tot quan enfrontem afliccions. El seu toc amorós ens permet mirar cap al futur amb esperança.

■ **"Mentre recorrem els camins humils de la vida, el cel pot estar molt pro-ca de nosaltres" (DTG 32).
Amb quanta freqüència et dediques a pensar com de estretament units estan el Cel i la Terra? Com de diferent seria la teva vida si sempre conservaràs aquesta veritat viva en el cor i la ment?**

UN GRAN CONFLICTE

Llegeix Daniel 10:20 i 21. Què se li revela a Daniel aquí?

El missatger celestial corre el teló i li revela a Daniel la guerra còsmica que transcorre entre bastidors de la història humana. Quant Daniel comença a pregar, s'inicia una batalla espiritual entre el cel i la Terra. Els éssers celestials van començar una lluita amb el rei de Pèrsia per permetre que els jueus continuessin amb la reconstrucció de l'Temple. Sabem per la introducció de Daniel 10, que el rei de Pèrsia és Ciro. No obstant això, un rei humà per si sol no pot oposar gran resistència a un Ésser celestial. Això indica que darrere del rei humà hi ha un agent espiritual que instiga Ciro perquè impedeixi que els jueus reconstrueixin el Temple.

Una situació similar passa a Ezequiel 28, en què el rei de Tir representa Satanàs, el poder espiritual que estava darrere del rei humà d'aquesta ciutat. Per tant, no ens ha de sorprendre que els reis de Pèrsia contra els que Miguel ve a lluitar incloguin a Satanàs i els seus àngels. Això demostra que l'oposició humana a la reconstrucció del Temple de Jerusalem té la seva contrapart en el regne espiritual.

Llegeix Daniel 10:13. Quin tipus de batalla es descriu?

"Mentre Satanàs estava procurant influir en les més altes potestats de el regne de Medopersia perquè miressin amb desgrat a el poble de Déu, havia àngels que obraven en favor dels bandejats. Tot el cel estava interessat en la controvèrsia. Per mitjà de l'profeta Daniel se'ns permet albirar una mica d'aquesta lluita poderosa entre les forces de el bé i les de l'malament. Durant tres setmanes Gabriel va lluitar amb les potestats de les tenebres, procurant contrarestar les influències que obraven sobre l'ànim de Ciro; i abans que acabés la contesa, Crist mateix va acudir en auxili de Gabriel. Aquest declara: 'El príncep de el regne de Pèrsia es em va oposar durant vint-i-dies; però vet aquí, Miguel, un dels principals prínceps, va venir per ajudar-me, i vaig quedar allà amb els reis de Pèrsia '(Dan. 10:13). Tot el que podia fer el cel en favor de el poble de Déu va ser fet. Es va obtenir finalment la victòria; les forces de l'enemic van ser mantingudes en escac mentre van governar Ciro i el seu fill Cambises, qui va regnar uns set anys i mig "(PR 418, 419).

UN PRÍNCEP victoriós

El personatge més prominent en el llibre de Daniel és la figura que a el principi es denomina "fill d'home" (Dan. 7:13), o "príncep dels exèrcits" (Dan. 8:11). Finalment, vam descobrir que el seu nom és Miguel (Dan. 10:12), que significa "Qui com Déu?" Ell ve a ajudar a Gabriel en el conflicte amb el rei de Pèrsia (Dan. 10:13). L'àngel fa al·lusió a aquest ésser celestial com "Miguel vostre príncep" (Dan. 10:21); és a dir, el príncep de el poble de Déu. Miguel apareix més endavant en el llibre de Daniel com el protector de la vila de Déu (Dan. 12: 1). En Judes 9 aprenem que Miguel, també anomenat arcàngel, lluita contra Satanàs i ressuscita a Moisès. Apocalipsi 12: 7 revela que Miguel és el capdavanter de l'exèrcit celestial, que derrota a Satanàs i als seus àngels caiguts. Per tant, Miguel no és altre que Jesucrist.

Llegeix Colossencs 2:15. Com va aconseguir Jesús la victòria en el conflicte cos- mic?

A el fer front a les forces de l'malament, podem tenir fe en Jesús, el nostre campió. Ell va derrotar a Satanàs a l'començament del seu ministeri públic. Durant la seva vida terrenal, va derrotar a Satanàs en el desert quan va ser assaltat amb temptacions, va lluitar contra hordes demoniaques i va alliberar a la gent de el poder de les tenebres. Jesús va derrotar a l'malament, fins i tot quan es va emascarar darrere de l'intent de Pedro de dissuadir-ho de dirigir-se cap al Calvari. En les seves últimes paraules als deixebles, Jesús va parlar de la seva mort imminent com una batalla, que culminarà en una victòria decisiva sobre Satanàs: "Ara és el judici d'aquest món; ara el príncep d'aquest món serà llançat a fora. I jo, si és aixecat de la terra, a tots atrauré mi mateix "(Joan 00:31, 32).

De vegades mirem al nostre voltant, i les coses es veuen molt malament. Hi ha violència, immoralitat, corrupció i malalties a tot arreu. Un enemic, no de carn i ossos, ens ataca brutalment des de totes bandes. Però, no importa com difícils siguin les batalles que hem de lliurar, Jesús lluita per nosaltres, i és el nostre Príncep i gran sacerdot al Santuari celestial.

■ Llegeix Romans 8:37 a l'39. Com podem fer que la promesa de ser vencedors sigui una experiència real en la nostra vida cristiana?

PER A ESTUDIAR I MEDITAR:

"Durant tres setmanes Gabriel va lluitar amb les potestats de les tenebres, procurant contrarestar les influències que obraven sobre l'ànim de Ciro [...]. Tot el que podia fer el cel en favor de el poble de Déu va ser fet. Es va obtenir finalment la victòria; les forces de l'enemic van ser mantingudes en escac mentre van governar Ciro i el seu fill Cambises "(*PR* 418, 419).

"Que gran honor se li mostra a Daniel per part de la Majestat de cel! Déu consola el seu servent tremolós, i li assegura que la seva pregària ha estat escoltada en el cel. En resposta a aquesta fervent petició, l'àngel Gabriel és enviat per influir sobre el cor de l'monarca persa. El rei ha resistit les impressions de l'Esperit de Déu durant les tres setmanes en què Daniel estava dejunant i pregant, però el Príncep d'el cel, l'arcàngel Miquel, és enviat per canviar el cor de l'obstinat rei i induir-lo a prendre una mesura resolta en resposta a l'oració de Daniel "(*ECFP* 49).

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Tot i que no som els primers en la història cristiana a veure aquesta veritat, com adventistes de el setè dia som fermes defensors de la temàtica del "Gran Conflict", o la idea que tot l'univers és part d'una lluita èpica entre Crist i Satanàs. I creiem que cada ésser humà participa activament en aquest conflicte. Hi ha d'altres, fins i tot gent secular, que han parlat de la realitat d'algun tipus de batalla en la qual tots estem immersos. Quina ha estat la teva experiència al Gran Conflict? Com ho has vist manifestar-se en la teva pròpia vida? Què vas aprendre que podria ajudar a altres a lluitar també?
2. Llegeix Efesis 6:10 a l'18. Observa les imatges militars explícites que utilitza Pau. Què "instruccions de batalla" se'ns donen als que estem immersos en el Gran Conflict?
3. En Daniel 10:11, per segona vegada (veure Dan. 9:23) es diu a Daniel *hamudot*, o "estimat". Què ens diu això sobre l'estret vincle, que arriba a ser un vincle emocional fins i tot, entre el cel i la Terra? Pensa en com de radicalment diferent és aquesta realitat en comparació amb la cosmovisió atea comú de gran part de el món modern. Què esperança ens ofereix aquesta mirada bíblica, com veiem en aquesta referència a Daniel?